

Referat af Open Space: “Grøn mobilisering på tværs”

Torsdag, den 12. marts 2026, Odense Adelige Jomfrukloster

Hvad, hvem og hvor?

Torsdag den 12. marts 2026 inviterede PACA, SDU til et Open Space Symposium i Odense med titlen: *”Grøn mobilisering på tværs? Hvem, hvad og hvordan væver vi de grønne tråde sammen til et stærkt rodnet?”* Invitationen var blevet sendt ud til grønne græsrodder og aktivister, politikere og lokale beslutningstagere, akademikere og formidlere, offentlige og private partner organisationer, journalister, undervisere – og alle andre med interesse for hvordan alternative praksisser og naturesyn kan skabe grobund for bred klimahandling. 40 personer mødte op og selvorganiserede 14 sessioner, hvor forskellige emner blev taget op og diskuteret - for netop at væve grønne tråde sammen til et stærkt rodnet.

Resumé

De 14 sessioner peger tilsammen på et felt i bevægelse, hvor fragmenterede initiativer bevæger sig mod spirende koordination, hvor systemkritik retter energien mod eksperimenter med alternativer, og hvor følelser af afmagt og sorg transformeres til

handlekraft og fællesskab. Næste skridt handler nu om at samle kræfterne, skabe fælles retning og omsætte erkendelser til organiseret handling – uden at miste den mangfoldighed og dybde, der allerede er til stede.

Følgende fire overordnede temaer på tværs af de 14 sessioner spænder mellem behovet for konkrete redskaber (platforme, organisering, lovgivning) og behovet for inspiration (fortællinger, visioner, kunst) – hvor begge dele ses som nødvendige:

1. Identificer strategiske løftestænger, der kan transformere økonomisk system

Flere sessioner peger på en grundlæggende kritik af vækstøkonomien og den ekstraktive logik i både økonomi, energi og fødevarer-systemer. Der efterlyses alternative modeller som trivselsøkonomi, regenerativ praksis og nye forståelser af værdi, herunder tid, relationer og natur. Der er også bred enighed om, at problemerne hænger sammen: økonomi, natur, kultur, psykologi og politik. Derfor kræver forandring et dybt systemskifte snarere end isolerede tiltag. Lovgivning, markedslogikker og manglende incitament (for fx biodiversitet) ses både som barrierer og som vigtige løftestænger for forandring.

Handlinger inkluderer her at udnytte eksisterende lovgivning (fx borgerforslag), arbejde med offentlige udbud og regulering, skabe efterspørgsel gennem institutioner og i det hele taget arbejde med økonomiske strukturer i retningen væk fra vækstlogik.

2. Opbyg stærkere koalitioner og handlekompetencer

Selvom der findes mange initiativer, mangler der fælles fortællinger og koordinering. Fragmentering reducerer gennemslagskraften, både politisk, socialt og kommunikativt. Flere oplever, at organisationer arbejder parallelt med lignende dagsordener uden tilstrækkelig koordinering. Der er et tydeligt ønske om stærkere koalitioner, fælles platforme og bedre deling af ressourcer, viden og netværk. Der tales om et gennemgående behov for at styrke borgerinddragelse, organiseringssevner og adgang til at handle. Der er også frustration over medielogikker og manglende gennemslagskraft – og samtidig ses muligheder i nye platforme og fælles medieindsatser.

Handlinger inkluderer her etablering af fælles digitale og fysiske platforme, hvor organisationer kan mødes regelmæssigt, koordinere indsatser og samarbejde om konkrete initiativer som fx borgerforslag og kampagner. For at træne handlekompetencer peges der på at træne organisering, projektudvikling og aktivisme (især for unge), men også at skabe lavtærskel adgang til at engagere sig og forbinde viden direkte til handling. Ligeledes peges der på muligheden for at koordinere mediarbejde, dele adgang til platforme (fx Ritzau), eksperimentere med

nye medieformer og fælles kanaler, samt at synliggøre det ”grønne flertal” i befolkningen.

3. Styrk lokale fællesskaber og levede alternativer

Flere sessioner omhandler landsbyfællesskaber, bofællesskaber og lokale initiativer som konkrete laboratorier for nye måder at leve på - med fokus på fællesskab, natur og regenerative praksisser. Vi har allerede viden om alternativer - og udfordringen nu er ikke at forestille sig dem, men at organisere os omkring dem.

Handlinger inkluderer her styrkelse af lokal handling og fællesskaber ved at understøtte landsby- og bofællesskaber som eksperimenterende rum, skabe overblik og vidensdeling om eksisterende initiativer og arbejde med lokal forankring som indgang til bredere forandring. Særligt i forhold at eksperimentere med nye måder at leve på nævnes det at fremme konkrete alternativer (fællesskaber, arbejdstid, fødevarer systemer), at lære af historiske og oprindelige praksisser samt at afprøve utopier i praksis.

4. Integrer følelser og udvikl nye narrativer

Barrierer som kognitiv dissonans, normer, verdensbilleder og følelsesmæssig modstand (fx klimatræthed og økosorg) fylder. Samtidig peges der på potentialet i at arbejde med sorg, håb og følelsesmæssig forbindelse som drivkraft, der ikke kun bør ses som personlige oplevelser, men som politiske og transformative kræfter.

Samtidig fremhæver flere sessioner manglen på stærke, attraktive fremtidsbilleder. Kunst, storytelling og personlige fortællinger nævnes som vigtige redskaber til at skabe mening, engagement og handling. Flere sessioner kredser om et dybere skift i menneskets relation til naturen – fra dominans til sameksistens, gensidighed og forståelse af mennesket som del af økosystemer. Relationer ses som nøglen til forandring, både i form af samarbejde mellem mennesker og organisationer – men også vores forhold som mennesker til naturen.

Handlinger inkluderer at skabe rum for sorg, håb og refleksion, at arbejde med naturen som praksis og anerkende at indre transformation hænger sammen med ydre forandring. Ligeledes peges der på at skabe klare billeder af ønskede fremtider (fx trivselsøkonomi), at bruge kunst, storytelling og personlige fortællinger aktivt samt at flytte fokus fra dommedagsfortællinger til meningsfulde, attraktive alternativer.